

1744.

1. Barbhellerus, Gult. Chroid: De Commodis ac periculo
praedii vendita ante resignationem judicalem.
2. Cellius, Christoph. Ludw: De jure infantium.
3. Cellius, Christoph. Ludw: Nullius in alium locum
pote estiam cum damno occurrere . . . dispa-
tando evincet.
4. Hennecius, Christianus: Ord. juridici . . . Decanus.
Lectori benevole d. s. p. (ad Disputationem Joannis
Jacob. Boesneri iurata)
5. Hülterus, Jo. Christianus: Num foeminae ab perversita-
tem juris laevorem quam habeat non mereantur.
52. Beckmann, Joh. Volkmann: De privilegio mulierum. gehört nach Fencel
1667
6. Hülterus, Joanne Christianus: De origine carnis.
zum.
7. Hopmannus, Cordus Gottlob: De obligatione christia-
norum ad observationem Legum divinarum de
incesto fugiendum Op. II.

8. Leyser, Augustinus, a. : De relegatis
9. Leyser, Augustinus, a. : De fuga militum
10. Leyser, Augustinus, a. : De poenis clericorum
11. Mencke, Leonardus Ludovici : De reprobationis in iudicium
^{per} prescriptione
 106 Remhan
12. Rivinus, Andreas Florens : Ord. iur. . . . Decanus :
 Petri benedicti : (ad Reputacionem inang. Joanni
 Gutheri delecti invitata)
13. Rivinus, Andreas Florens : Ord. iur. . . . Decanus : Petri
 benedicti s. (ad Reputacionem inang. Kayi Christophi
 Lichtner invitata)
14. Rivinus, Andreas Florens : Retractum legale
 in locutione locum non habet . . . et dissert.
15. Rivinus, Andreas Florens : De verborum significatione
 alyque usu Distinctionis rerum ^{quoniam} ^{sententiarum}
 allodialium et mobilium.
16. Vater, Abrahamus : Ord. med. . . . Decanus . . .
 cornu cervi monstrorum a Fimbre arboris fagi ; cui
 adhaerit, vocatur.

1746

1. Baermann, Georgii Fider: Programma Heronotio alge-
braici demonstrationem exhibitus.
2. Bastineller, Geth. Christianus: Ord. juridici . . . Pro. De-
canus: lectori generali s. p. d. (ad disputationem inaugura-
turalem Geth. Christiani Fideri: ~~Paul~~ Kraebersi iuribus)
3. Bastineller, Geth. Christianus, Ord. juridici . . . Pro. Decanus.
lectori generali s. p. d. (ad disputationem inaugura-
lem Joannis Christiani Fideri iuribus)
- 4° = Bastineller, Geth. Christianus: De dissensionibus & Formis
mensurae circa processum denunciationsis Ruge-
Præcepto dictum. 2. Transp.
5. Bastineller, Geth. Christianus: Nepos patris
collatione literatus
6. Hassaccius, Christianus: De vasallo proinde in causa
dominii directi dubia.
7. Hassen, Martinus: De penis occulte sumptus

8. Leyer, Angelinus, a : Censuribus et : . . . Collegio
cum, quae Vithobergae jura dicunt ac respondent praeter
ordinarias : Lectoribus salutem (ad Disputationem Georgii

~~9. Leyer, Angelinus, a : De iure in iudicio~~

10. Leyer, Angelinus, a : De iure iustitiae.

9. Leyer, Angelinus, a : De perceptione tormentorum.

11. Leyer, Angelinus, a : De fisco.

12. Peter, Gottlieb Samuel : De vera mendacii et falsiloquii

differentia

15. Ritter, Joannes Daniel : Historiam praefecturae praetoriae
rianae ab origine dignitatis ad Constantinum M. recen-
sens philosophiae atque artis poeticae cu-
ravit s. p. d.

14. Rivinus, Andreas Florens : De remedio legis ult. Cod.
de fideicommissis et conuentionum creatorum.

15. Rivinus, Andreas Florens : De jure facti in foro
civili.

16. Rivinus, Andreas Florens : De immunitate forensium ab onere
reparandi aedificiorum ecclesiastica.

17. Werner, Joannes Valde : De collyridianorum secta.

5075.

ORDINIS IVRIDICI
IN
ACADEMIA VITEMBERGENSI
H. T.

1744 4

DECANVS
CHRISTIANVS
HANACCIVS

IVR. VTRIVSQVE D. SAXONICI PROFES
SOR PVBLICVS FACVLTATIS IVRIDICAE
ASSESSOR ORDINARIVS

LECTORI BENEVOLO
S. D. P

7268

ORDINIS IURIDICI

IN

ACADEMIA VITIMBERGENSI

M. T.

DECANVS

CHRISTIANVS

HANNAEVS

IUR. VITIMBERGENSIS D. SAXONICI PROTES

SOR. VITIMBERGENSIS FACULT. IURIDICAE

ASSESSOR ORDINARIVS

LECTORI RECTORI

Nultum interest reipublicae, ut ciues rerum suarum quietas habeant possessiones, sine omni uindicationis atque infestae agitationis forensis metu. Ab hoc enim illi, plene liberati, demum ad aedificia uel extruenda, uel exornanda, ad agros hortosque paullo diligentius colendos, progrediuntur. Habet inde respublica ornamenta sua atque emolumenta non mediocria, in posterum etiam duratura, et ciues ipsos, in primis in emendo uendendoque, minus timidos atque dubios. Quodsi uero alie in iuris, rebus suis inhaerentis, suspicione angantur perpetua, commercia torpent, negotiari ciues piget, ab emptione uenditione resilire illi student, uel, si non liceat, litis denuntiatione distringuntur. Sunt autem in primis hypothecae, unde sibi ualde metuant emptores, uenditores. Tacitae tacent initio, postea uero non minus, atque expressae, loquuntur satis acerbe,

A 2

et,

IV

et, cum saepius sint antea ignotae, ex improviso eo magis affligunt emptores, uenditores, ut merito dixeris, in re empta uendita, hypothecis, uix maius et frequentius occurrere periculum, uel damnum. Quare, ut hic non minus populi utilitati, quam mercaturae liberati, imo et bonae fidei, consuleretur, hodiernis fere gentium moribus, ius hypothecae, in rebus mobilibus, Romano iure alioquin ualidum, (a) extinctum abolitumque est, uel, ut solenni loquendi formula utar, *mobilia non habent sequelam*. (b) Hoc etiam ita constitutum est in lege Saxonica recentiori (c), quae tamen de hypotheca tantum rerum mobilium, uel in iudicio, uel extra illud, constituta, loquitur, adeoque ad legales hypothecas, alioquin generatim in bona conceptas, atque Mandato Regio - Electorali, de anno **C1713 CCXXXIV**. restitutas, pertinere nunc non poterit. Ac tamen, in quibusdam Germaniae prouinciis, tacitae quoque hypothecae, bono sapientique consilio, prorsus sint sublatae, ne uidelicet quid damni sibi amplius inde metuerent creditores in mutuo, atque emptores uenditoresque, in suis b. f. conuentionibus. Attamen, in Saxonia nostra, multo tandem grauior uisa est causa illorum, quibus tacito pignore consultum leges moresque Patriae olim uolebant, quam creditorum ac reliquorum sollicitudo atque cura, plerumque fere simulata et ad uincendum non adeo difficilis.

Sed

(a) §. 7. *Inst. de Act.*(b) *Simon van LEEWEN, in Censur. for. lib. 4. c. 7. n. 8.*(c) *Ord. Recogu. ad Tit. 44. §. 2.*

Sed quodcumque damnum periculumque hypothecae alias minitari soleant incautis praediorum emptoribus, aut creditoribus, unam tamen eandemque admodum singularem hypothecae speciem nunc proferam, quae tertiis possessoribus sit omnino innoxia omnique metus causa destituta. Cogitandum hic non est, de hypotheca inualida et plane nulla, quae uel coram iudice incompetente, uel ab illo, qui rei dominus non est, aut alio iure in rem destitutus, constituitur, ubi sane nihil periculi extimescendum. Deinde huc non spectat quaestio, in Clarissimi Candidati nostri disputatione inaugurali (d) proposita, an uidelicet uenditor, ante resignationem iudicalem, hypothecae onere grauare adhuc possit rem, alii iam uenditam, quod certissimo patrii Iuris fundamento, in d. Disp. ab omni dubio plenissime liberato, affirmandum omnino est, adeoque, de eiusmodi hypotheca, quin contra tertios ualeat possessores, dubitari amplius nequit. Verum, ne quasi diuinatione exerceri uidearis, breuiter dicam, quid mihi uelim. Singulare quoddam phaenomenon hypothecarium obseruati aliquando in actis, a Regimine Regio-Ducali Magdeburgensi, mense Ianuario, 1741. ad nos transmisis. Debitor, pro debito, domum suam una cum fundo quodam hypotheca deuinxerat extraiudiciali, consenserat iudex incompetens, utrumque praedium emerat Schulzius, debitoris gener, hic mox, retenta domo, fundum uendiderat Henrico. Primus postea hypothecaria actione pulsatus, opponit quidem inua-

A 3

lidae

(d) §. 7.

VI

lidae hypothecae exceptionem, sed, hac neglecta, iudicis decreto, condemnatur hypothecario more. Deferta, quam interposuerat, leueratione pariter, atque nullitatis querela, effluxo legali tempore, extincta, existebat iudicatum et, ui huius, hypotheca. Contra utrumque decernitur executio, immissio, subhastatio, additio, uterque contra haec iudicis molimina prouocat ad Regimen perillustre Magdeburg. Acta mittuntur ad Scabinos Stargardenses, qui, ob iudicatum et ius hypothecae, uti putabant, manifestum, contra tertios possessores ualidum, (e) quod iudex primae Instantiae susceperat, plene approbant. Leueratione uterque Schulzius et Henricus utebantur, sed dissimili successu. Nam nos, acceptis actis illis, sententiae dicendae causa, Henricum absoluius, Schulzium non aequae. In hac, quam uterque nanciscebatur, dissimili forte, communi nitentur decidendi ratione *quasi* cuiusdam *hypothecae*, e re iudicata oriundae, quae tamen, legali interpretatione, tantum contra Schulzium ualeret. In hunc modum a nobis pronunciatum: Nunnebro, so viel Tobias Heinrichen betrifft, aus denen Acten u. so viel zu befinden, daß dieser Kläger 47. Rthlr. Capital und Zinsen nebst 5. Thlr. 17. Gr. Unkosten, binnen Ordnungsfrist zu bezahlen, oder den geklagten Garten zu räumen nicht schuldig, im übrigen aber bleibet es, Christ. Schulzens Leuierung ungeachtet, bey dem am 29sten Augusti, des 1739sten Jahres, eröffneten und in Actis, fol. 187. sq. befindlichen Urthel billig u. Additio, quae hic ad rem faciunt, rationibus: D. a. u. d. u. andern

(e) l. 18. §. 2. D. de Pig. Act. l. fin. D. de Nou. op. nunt.

andern Theils Schulde durch die fol. 44. gebethene Nachsicht und fol. 62. offerirte particular Solution, die Rechtskrafft des vorigen Decreti fol. 35. in der von Anfang wieder ihn, als Beklagten, ergangenen Sache, agnosciret, auch die Querelam nullitatis, oder ein anderes Remedium, zu rechter Zeit nicht gebrauchet, solchemnach er, als Besizer, Debitor worden, und hierdurch, des Iudicis Incompetenz, intuitu rei sitae, ungeachtet, eine QVASI HYPOTHEC, so allein wieder ihn geltet, entstanden, Schulde jedoch, als Succesor singularis et h. f. Possessor, und da diese quasi hypothec, wegen des vorigen Besizers Schuld, allererst per iudicatum, als welches allen möglichen Effect haben muß, existiret, von Klägern die Meliorationes ex fakter massen zu fodern wohl befugt ist, dahingegen, was Heinrichen betrifft, dieser anfänglich gar nicht in Lite gewesen, demnach das Iudicatum fol. 19^b. der Acten Imac Inst. um so viel weniger wieder ihn gelten mag, da er zur Zeit der disfalls an. 1713. wieder Hans Vorwercken angestellten Klage, nach dem Original Kauff-Briefe und dessen gerichtl. Confirmation, fol. 217. sqq. das Eigenthum des Grundstücks bereits geraume Zeit gehabt, und, als er solches gerichtl. erhalten, Klägern darauf noch keine Hypothec zugestanden, als welche allererst gleichfalls nur per iudicatum d. f. 19. erfolget, jedoch gestalten Dingen nach contra tertium keine Wirkung haben kan, immassen Iudex conuentionis, wenn die Immoilia unter dessen Gerichtsbarkeit nicht gelegen, durch seinen Ausspruch, keine ueram hypothecam, so contra tertios possessores gelte, bewürden mag &c. Quod ad hanc quasi hypothecam attinet, noua, fateor, haec est loquendi ratio, quae neque in legibus, neque apud iuris interpretes, inueniatur.

VIII

tur. Equidem concesserim, hypothecas, ad res incorporales relatas, *quasi* quoque posse dici, propterea, quod illius generis res uere tradi, possideri, supponi, nequeant. (f) Sed, cum, utilitatis causa, leges creditoribus hic tribuant actiones hypothecarias utiles, (g) recte inde colligitur, ipsius causae consimilis appellatio, eo quidem magis, ne illa improprietas nota, si usurpetur, istis actionibus ipsis iusto plus detrahat. HVBERS itaque, *quasi hypothecam* hic nominans, (h) ex hac obseruatione, emendandus uideatur. Deinde cum nostra supra dicta *quasi hypotheca*, nec re, nec nomine integro conuenit quasi illa Seruiana, quae et passim in legibus proprie uocatur hypothecaria, (i) aut utilis Seruiana, (k) postquam uidelicet ius illud honorarium ciuili functione iam obrutum uides, salua tamen honorifica Praetoris SERUII memoria. Sed hoc iam satis pro noua nostra locutione, quam, iuris ratione ferente, insinuabat urgebaturque ipsa illa causa forensis. Sin desiderentur plura, illa ipsius rei consideratio datura est, quam breuiter nunc subiungam. Vel ipsum quidem hypothecae nomen, quod actor, contra Schulzium, per iudicatum obtinuerat, ius reale uidetur inferre, contra tertios possessores, idque legum autoritate, secundum iura hypothecae ordinaria eiusdemque indolem legalem, neque

(f) l. 43. §. 1. D. de Ac. R. dom. l. ult. D. de seruit.

(g) l. 4. C. quae res pig. l. 13. §. 2. de pig. et hyp. l. 13. pr. D. de pig. acc. add. Wissenb. ad π. de pig. et hyp. §. 8.

(h) ad tit. π. de pig. et hyp. §. 11.

(i) §. 7. Inst. de act.

(k) l. 1. pr. et §. 2. D. de pig. et hyp.

que dubium superest, quin iure Romano perpetua ualidaque hypotheca e re iudicata exoriat. Quod quidem *tit. C. si in causa iudicati pignus captum sit*, quo hic prouocant Doctores, (1) sustineri posse, haud crediderim, cum pignus illud iudiciale non tam iudicato, quam eius tantum executioni sit tribuendum. Sed melior, illud euincendi, ratio in promptu est. Luculenter enim constat ex legibus Rom. (m) per sola pacta conuenta, sine omni iudicis autoritate, pignus atque hypothecam contrahi. Deinde iudicatum quasi contractus uirtute ualer (n) et, ad exemplum uerorum contractuum, efficacem producit obligationem (o), et actionem rei iudicatae (p). Conficitur inde, eum in hypothecam satis ac sufficienter confisisse, qui iudicatum, quo illa continetur, contra se habet. Nec ergo hic de perfecta quadam tertiusque possessoribus molesta hypotheca, dubitare licebit. At enim uero paullo aliter de hac re existimandum est, ad Germanici iuris ductum, quippe quod rerum immobilium nec alienationes, neque hypothecas, sola ciuium siue expressa, siue tacita, siue praesumpta uoluntate, pactas, fert, neque alios praediorum admittit dominos, uel creditores, ueluti futuros possessores, quam, qui iudici rei sitae usque quae

B

(1) STRVV. in *Syntag. Iur. Ciuil. tit. de pig. et hypotec. §. 9.*

(m) l. 4. D. de pig. et hyp. l. 17. §. 2. D. de pactis l. 1. D. de pig. ac. l. 9. D. qui prior. in pig. l. 2. C. quae res pig.

(n) l. 3. §. II. D. de pecul.

(o) l. 33. D. de cond. indeb.

(p) *loc. cit.* D. de re iud.

que comprobantur, et ipsi reipublicae singularem aliquam fidelitatem, praediis innexam, in omni frangenti, seruaturi esse uideantur. Quod sane publici iuris momentum priuatis ciuium placitis priuatique iuris iudicatis nec subiaceret, neque concedendum erit (q). Quod uero ad rem iudicatam attinet, maxima eius uis et autoritas id sane efficere nequit, ut effectus sit nobilior causa, siue, clarius loquendo, ut hypotheca, a iudicato prognata, hoc sit praestantior fortiorque. Atqui uerum est, res, inter alios iudicatas, aliis non praediacare (r), quare nemo hic non uidet, quam supra *quasi hypothecam* cognominauimus, satis improprie aliquam esse, quae tamen ceteroquin non solum ui iudicati, cuius honori certe aliquid dandum est, nomen hypothecae sustinet, sed etiam non omni hypothecae iure destituta censetur. Nam in casu, supra allato, Schulzius, qui debitum non contraxerat, debitorisque non heres, sed successor singularis erat, nihilo fecius tamen hypothecarie, ueluti possessor fundi, succubuit, et quidem tam funeste, ut contra autorem suam ipsi non daretur regressus, utpote qui denegatur illi, cui res sua euicta est culpa (s), uel, quod hic contigit, debitum alienum cum quasi hypotheca, per iudicatum, est obtusum (t). Quae hucdum, de *quasi hypotheca*, ueluti nouo quodam ente iuridico, breuiter stricimque

a me

(q) Conf. Clariss. Cand. disp. §. 17.

(r) l. 63. D. de re iud.

(s) l. 29. §. 1. l. 56. §. 3. l. 63. §. 3. D. de euict.

(t) l. 51. pr. D. de euict. l. 8. et 15. C. eod.

a me sunt exposita, eo non spectant, ut nouitatis studio inferuant. Sed documento sint atque exemplo, iurisprudentiam, uel diligentia scholastica, uel fori tritura, nondum ita esse exhaustam, quin ex ipsis rerum argumentis fere quotidie noua sperare possit incrementa, quemadmodum nec illa cultores suos genuinos honoribus summis uariisque diligentiae praemiis exornare identidem atque cumulare definit. Probat hoc *Clariss. Candidatus* noster, cuius gratia haec scripsi, uel suo exemplo. Hic enim, curriculo diligentiae Academicæ laudabiliter confectio, ante annum, et quod excurrit, examen, praxeos et notariatus causa, subiit, atque in illo nobis perquam dignus est uisus, qui prodiret in forum, et a nobis Notarius publ. Caes. crearetur. Deinceps, re interrim in Patria eiusque foro, bene gesta ac disposita, ad altiora aspirans, ipso hoc mense, ad nos rediit, decenterque petiit, ut ad bina illa examina, quorum tentamen alterum, alterum rigorosum, appellatur, admitteretur. Ornatissimus uir, iam antea nobis probe cognitus, facile admissus, in utroque examine profectus, quos in iuris arte fecerit, satis bene Ordini comprobauit. Verum, ut quoque publice constet, qua ille uiuendi agendique ratione hanc sibi diligentiae laudem pepererit, uiamque ad honores praemuniuerit, ipse nunc, uti moris est, tradet.

Ego IOANNES IACOBVS ROESSNERVS, die III. Mens. Ianuarii, anno cIo Io CC XIII. in urbe primaria Lusatae Superioris, quae dicitur Budissa, a patre MARTINO ROESSNERO, Portario. Castellii, quod nomen habet Ortenburg, et a matre, CATHARINA HAVSSMANNA, natus, a pueris studio Theologico a parentibus meis dicatus, unde et amorem illorum, erga me optimum, et in promouendis salutis meae incrementis, curam eximiam, ab ineunte pueritia, ita sum expertus, ut mox primis literarum rudimentis informandus, Praeceptorum imprimis M. NISII, IANCKII, itemque M. WEISII, Sub - Rectoris Gymnasii nostri meritissimi, cui me aeterna gratitudinis lege obstrictum profiteor, nec non LAGNERI, de cuius singulari erga me integritate nunquam non honorifice praedicabo, porro CALLMANNI, Sub - Rectoris beati, cuius quoque memoriam, post fata, deueneror, uti etiam Vi-
ri

ri Doctissimi BERNHAVERI, beati Rectoris nostri Gymnasii, cuius obitum ualde dolere nondum desino, simulque M. IANI, Con-Rectoris, de me quoque meritissimi, tam publicae, quam priuatae, fidei traderer. Iussu denique parentum, aliorumque, qui de me bene sentiebant, humanitatis studia, quibus adolescentia imbui solet, ad montes migravi, de difficili diligentiae itinere quasi submonitus, et Annaemontii, praeceptoris M. CLODII, Scholae eiusdem Rectoris meritissimi, fidem singularem et industriam sum expertus. Iactis itaque feliciter literarum fundamentis, Anno c 15 15 CC XL. Lipsiam demigravi, et d. X. Iunii, Almae Vniuersitatis Lipsiensis Rectore Magnifico, IO ANNE ERHARDO KAPPIO, Prof. Eloq. Ord. et Colleg. maioris Principum Socio, nomen dedi, inque numerum discipulorum relatus sum. Verum enim uero, cum ad altiora animum applicarem, tota mens mea ad

Studium Iuridicum magis, quam Theologi-
cum, inclinabat, hanc ob causam Dn. Dr.
MENCKEN, Viro Excellentissimo, atque
Doctissimo, Patrono meo ac Fautori, omni bo-
noris cultu et pietate aeternum deuenerando,
quod in primis ad Iurisprudentiam Ciuilem
et Criminalem attinet, deditus fui. Simul-
que Viros Magnificos RIVINOS, SIE
GELOS, HOMMELOS, aliosque habui
praeceptores. Sed, ne illotis manibus studiu-
um Iuris, quod nunc animus proposuerat,
aggrederer, sub ipsa statim uitae Academicæ
primordia, primum cognoscendæ Philoso-
phiae tempus dicaui, tanto maiori discendi
flagrans desiderio, quanto praestantiores, in
eo doctrinae genere, sortitus sum Viros,
WINCLERVM nempe ac MVLLERVM,
fama ac meritis longe celeberrimos,
Historiam uero Imperii, item Ius Publicum
et Canonicum, qua decet, diligentia, ex prae-
lectionibus Viri Excellentissimi D. MA-
SCOVII,

SCO VII, eruditissimis, hausi. Diuino numini sit laus, honor et gloria, quod ex gente Beati Doctoris MAETEGII sum progenitus, huiusque beneficiis et praesidiis, uiam ad perficienda, quae iam iam suscepta erant, studia manire mihi licuerit, ita, ut anno 1713 CC XLIII. mense Maio, Wittenbergam, celeberrimam hanc Academiam, me conferre, ibidemque, in auditorio Ictorum, sub praesidio Viri Excellentissimi ac Doctissimi, Patromi mei ac Fautoris, Dn. Dr. LEONARDI LUDOVICI MENCKEN, de Seruitutibus, ad Tit. I. II. III. Pandectarum, publice disputare, et mox examini pro praxi et Notariatu, me sistere potuerim. Hoc feliciter peracto, ad patrios lares regressus, in numerum Aduocatorum Curiae Superioris Lusatae, Deo fauente, sum receptus, et clientibus meis patrocinium praestare pro uirili amitor.

Hacc

XVI

Haec ille. Sed nunc publicum, quod restat, eruditionis specimen editurus, futuro die Veneris, qui est d. XXI. Augusti, sub praesidio *Viri Illustris atque Excellentissimi D. GEBHARDI CHRISTIANI BASTINELLERI, Sac. Reg. Maiest. Pol. ac Princ. Elect. Sax. a Consiliis Aulae, Codicis Prof. Publ. Curiae Prouincialis, Senatus Ecclesiast. et Scabinatus Assessoris, atque Ordinis Iuridici Senioris Grauissimi*, disputationem inauguralem, de *Commodo ac periculo praedii uenditi, ante resignationem iudicalem, in Saxonia in primis Electorali et alibi usitatae*, consueto ante et post meridiem tempore, in Auditorio maiori, habebit. Huic itaque solenni accui, ut *Academiae RECTOR MAGNIFICVS, Patres Conscripti, omniumque Ordinum Doctores atque Assessores Praenobilissimi Amplissimi*que, Hospites, Ciues Generosissimi Nobilissimi que commilitones, et Clarissimi Candidati, et Ordinis nostri causa, perbenigne ac beneuole interesse haud dedignentur, omnes ac singulos ea, qua par est, obseruantia, uel humanitate, rogo atque obtestor. P. P. Vitembergae, Domin. XII. post Fest. S. S. Trinit. a. salut. part.

CLO IO CC XLIV.

V I T E M B E R G A E
 PRELO EPHRAIM GOTTLOB EICHSFELD I
 ACAD. A TYPIS.

Wittenberg, Diss., 1744-45

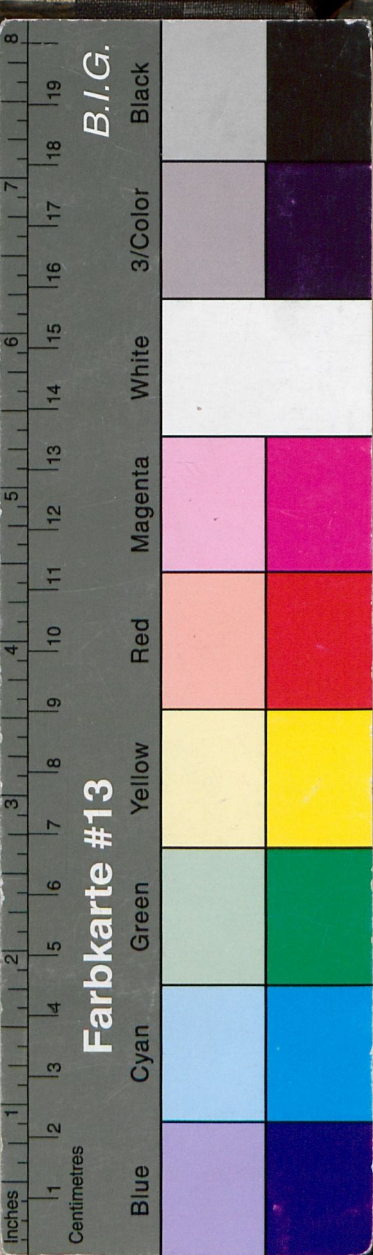
ULB Halle

005 310 547

3

5675.

ORDINIS IVRIDICI
IN
ACADEMIA VITEMBERGENSI

1744

4

H. T.

DECANVS
CHRISTIANVS
HANACCIVS

IVR. VTRIVSQUE D. SAXONICI PROFES
SOR PVBLICVS FACVLTATIS IVRIDICAE
ASSESSOR ORDINARIVS

LECTORI BENEVOLO

S. D. P

7268

